

[Tholstrup.]

og kan ikke blive til mere. Og hvis man ikke bruger den, når man taler om valuta, regner man forkert. Vi kan importere biler for 350 mill. kr.; de koster 7 000 kr. i gennemsnit ifølge statistikken, og så må vi selvfølgelig give afkald på andre importvarer, hvis vi ikke har mulighed for at øge eksporten. Men det opstår der måske netop mulighed for ved, at vi gennem importen skaffer arbejde til engelske og tyske industriarbejdere, som derved bliver i stand til at betale bedre priser for smør og flæsk. Det er en omveksling af varer og ikke andet. Man kan altså uden videre give importen fri, og det med at være optimist eller pessimist i dette spørgsmål har kun med følelsen at gøre — det har ikke noget med sund fornuft at gøre. Derfor burde den højtærede statsministers første skridt være at give bilerne fri for at opnå de gode produktionsvilkår, der derigennem ville opstå, at øge produktionen til gavn for os alle, at nedsætte transportomkostningerne til gavn for os alle.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Heising: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er overfor mig fremsat ønske om, at valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte, må finde sted allerede i indeværende møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket til valgets foretagelse som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om forlængelse af og ændringer i lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer.

Valgt blev: *Heising, Victor Gram, Peter Jørgensen, Aage Knudsen, Holger Larsen, Th. Mikkelsen, Hans Rasmussen, Edel Saunte, From, Jørgen Gram, Holmberg, Karl-skov Jensen, Harald Nielsen, Støhr Johansen, Poul Clausen, Reedtz-Thott og Kirkegaard.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov nr. 279 af 11. november 1931 vedrørende internationalprivatretnlige bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ægteskab, adoption og værgemål.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 129; fremsættelsen findes i tidenden sp. 182).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov nr. 283 af 11. november 1931 angående inddrivelse af underholdsbidrag, fastsatte i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 157; fremsættelsen findes i tidenden sp. 184).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Nina Andersen: De to lovforslag drejer sig, som tinget vil vide, om ændringer i nordiske konventioner. I begge tilfælde er de foranlediget af ændret lovgivning og ændrede bestemmelser i andre lande.

Forsåvidt angår konventionen om ægteskab, adoption og værgemål, er det indførelsen af separationsinstituttet i Finland, der har medført bortfald af en undtagelsesbestemmelse for finske statsborgere, som fandtes i artiklerne 7 og 9. Desuden har man fundet ud af, at der var en praktisk trang til en ændring i lysningsbestemmelserne, som findes i artikel 2, således at lysning foretaget i et nordisk land kan danne grundlag for vielse i et af de andre lande.

Med hensyn til konventionen om inddrivelse af underholdsbidrag skal jeg nævne, at den foreslåede ændring i artikel 1, stk. 1, er sket på foranledning af Norge, hvor der er indført bestemmelser om, at visse ikke retskraftige bidragsafgørelser kan fuldbyr-